

ДЕСАНКА
МАКСИМОВИЋ

Рећи ћу ти
своју тајну

ИЗБОР ИЗ ПОЕЗИЈЕ

Приредио
Зоран Пеневски

■ Laguna ■

САДРЖАЈ

<i>Познала сам ње кад снеі се њоји</i>	13
МОЛБА МЛАДОСТИ.....	15
ПРЕДОСЕЋАЊЕ	17
СТРЕПЊА	19
ЧЕЖЊА	20
ПРВИ ДАН ЉУБАВИ	23
ЗЕЛЕНИ СУМРАК.....	25
ПРОЛЕТЊЕ ПЕСМЕ.....	27
СЕЛИЦЕ.....	30
НА БУРИ	31
ОПОМЕНА	33
ДАРОВИ.....	35
САСТАНЦИ У СНУ	37
И ОВДЕ.....	38
НЕ БОЈ СЕ	40
НАША ТАЈНА	42

<i>Волејќи ѝ треба што све ѝ пролази</i>	45
ТИХИ УМОБОЛНИК	47
СМРЗНУТА ПТИЦА	48
ЉУБАВ	50
САД	51
ШТА ЧЕКАШ	53
КОЛИКО ЛИЦА ИМАШ ТИ?	55
НЕЈАСНА ПЕСМА	56
МРТВА ЗВЕЗДА	58
ИЛ' МЕНИ СЕ МОЖДА ЧИНИ?	59
ЈЕЗИК НЕМУШТИ	61
ПОТРЕБНО МИ ЈЕ	62
<i>Не бих мојла волејќи без ѝује</i>	65
ЈА И ЈА	67
САПУТНИЦА	69
СУТРАДАН	71
НАПУСТИТЕ МОЈЕ МИСЛИ	73
МЕЛАНХОЛИЈА	74
СТВАРИ	75
ВЕРУЈЕМ	77
НЕМИР	80
ПИСМО	82
ЖЕНА	84
ЖЕНЕ	86

<i>Тешко је видеџи да се ломи младо брање.</i>	89
ПОКОШЕНА ЛИВАДА	91
КРВАВА БАЈКА	93
ЖАО МИ ЈЕ ЧОВЕКА.	96
САД ЈЕ ИЗВЕСНО	98
ЗАПИС О РАТОВИМА.	99
ОТАЏБИНО, ТУ САМ (одломак)	101
<i>Тражим љомиловање</i>	103
ЗА СЕБРА	105
ЗА ЗЕМЉУ КУДА ВОЈСКА ПРОЂЕ	107
ЗА СМРТОМРСЦЕ	110
ЗА НЕПЕЛЕГРИНЕ.	112
ЗА НЕСХВАЂЕНЕ.	114
ЗА ОНЕ КОЈИ СЕ СПОТИЧУ ПРЕКО ПРАГА	116
ЗА ПАСТВУ СРЦА	118
ЗА ПЕСНИКИЊУ, ЗЕМЉУ СТАРИНСКУ	119
ЗА ВРЛИНЕ У МАНЕ ПРОМЕТНУТЕ.	121
<i>Речи ошете с кљуна љици</i>	123
НЕМАМ ВИШЕ ВРЕМЕНА.	125
ОПОРУКА	127
ПРОЛЕЂЕ У ГРОБЉУ.	129
НА КРАЈУ БИЂЕ ОПЕТ ЈЕДНО ИСТО	131

НЕМА НИКОГ	133
МОЈ САБЕСЕДНИК ЈЕ ГОВОРИО	135
ЈУТРО ПОСЛЕ БДЕЊА	137
ЛИРСКИ РОДОСЛОВ.....	139

У љубави је најлепше да се сања,
чека и да се чува љубавна.

Ко није прошао кроз њу, није волео.

Ко није способан да се жртвује,
да прејореве, нема дара за љубав.

Ко није љубавио и љубљен, није волео.

Бесна Кристина

ПОЗНАЛА САМ ТЕ
КАД СНЕГ СЕ ТОПИ

МОЛБА МЛАДОСТИ

О, младости, младости,
да брзо одлазиш, људи кажу.
Али ја те нећу никад пустити.
Око срца свога поставићу стражу
једног бола и једне радости;
око врата свог засадићу високе
борове, и бршљане, и павити;
ветрове и реке широке
бујицом ћу навити
свуд око нашега брега;
а видик у круг ћу завити
цичом и сметом снега.

О, младости, немој од мене отићи:
нико неће моћи у твојој сузи
бити оволико лудо луд,
ни овако суморан у твојој радости.

О, младости, младости,
ни у чијем срцу неће твоја жуд
у оволико сунце порасти;
нико неће оволико чистих
имати грехова ни страсти.

О, младости, младости,
да собом односиш, људи кажу,
своје болове и своје радости.
Али ја те нећу никад пустити.
Око срца свога поставићу стражу
једне љубави што мене волеће;
у врту своме засадићу пролеће;
све мирисе слатке заробићу
што брегом нихају лети;
сва сунца, све звезде задобићу
на небу да нашем румене;
па нећеш ни моћи, ни хтети
никад отићи од мене.

О, тешке, суморне радости,
о, слатки, луди болови
моје младости,
немојте отићи од мене!
Јер живеће тада долови,
мириси, људи и звезде румене;
а ја скамењена седећу на свом вису
и биће ми свеједно: да ли су или нису
у мени некад горели
твоји болови и твоје радости,
о, младости.

ПРЕДОСЕЋАЊЕ

Познала сам те кад снег се топи,
топи, и дува ветар млак.
Близина пролећа душу ми опи,
опи, па жудно удисах зрак.
С нежношћу гледах стопа ти траг,
траг по снегу белом;
и знадох да ћеш бити ми драг,
драг у животу целом.

Познала сам те у звонак дан,
дан пијан, свеж и мек.
Чињаше ми се већ давно знан,
знан кад те познадох тек.
С нежношћу гледах стопа ти траг,
траг на снегу белом;
и знадох да ћеш бити ми драг,
драг у животу целом.

Познала сам те кад копни лед,
лед, док се буди пролетњи дах;
кад дан је час румен, час сетан, блед,
кад сретно је и тужно у исти мах.
С нежношћу гледах стопа ти траг,
траг по снегу белом;
и знадох да ћеш бити ми драг,
драг у животу целом.